

Les dugues flors

o o o

Avui al matí, doreta,
baix al jardí
tos ditets acariciaven
un tendre llir.

El llir son calze alsava
mès blanc que mai,
caient al tocar ton rostre
en euau desmai.

Ereu dugues flors amigues
cantant secrets.
Dugues flors enamorades
donant-se un bes.

El llir resar-te devia
els seus amors
entre'l murmuri dolcíssim
del brollador.

Tu prou li deies els nostres...
Ho coneguí
perque tornant-he molt roja
i el rostre tapant-he,
corrents vas fugir.

HERMENEGILD CARRERA I MIRÓ.

GRANOLLERS:
Festa del Barri
de St. Roc : La
Dansa.

